

יום ספורט בבית הספר לחינוך מיוחד "אלרואא" במנשיית זבדה

מאת: רונית אפוטה, מנחה להוראה וסטודנטים להוראה שנה ג'

ביום שני ה-18.12 חגגנו כולנו את חג החנוכה. בתי הספר שבהם מתנסים הסטודנטים היו סגורים בגלל החג. בישיבת צוות מנחי הוראה שנה ג' החלטנו לארגן את היום תחת הכותרת "תורמים לקהילה". התחבטתי רבות בשאלה, מה באמת יוכלו הסטודנטים לתרום וממה הם גם יתרמו. על כן, הפניתי את השאלה לסטודנטים, ולאחר סיעור מוחין בכיתה אחד מהסטודנטים הלומד בכיתתי סיפר שאימו היא מחנכת בבית ספר מאוד מיוחד, תרתי משמע. בית הספר הזה הוא בית ספר לחינוך מיוחד לכל דבר, אך ייחודו בכך שהוא ממוקם בתוך בית ספר של החינוך הרגיל ומתקיימת בו אינטגרציה בין התחומים – הלימודי, החברתי והיצירתי. הסטודנטים ראו בכך הזדמנות יוצאת דופן להכרת החינוך המיוחד ולהעמקת הקשר בין שני המגזרים. יצרתי קשר עם מנהל בית הספר ועם הרכזת החברתית ולאחר אישור מהפיקוח על החינוך הגופני במגזר הערבי, התחילו הסטודנטים בהכנות קדחתניות של פעילויות המפגש. הם החליטו לערוך יום ספורט לילדי החינוך המיוחד תוך התאמה ליכולותיהם הפיזיות, האינטלקטואליות והמוטוריות של הילדים. כל סטודנט היה אחראי על תחנה שארגן וכל זאת בריכוז של עלי. הסטודנטים העלו תהיות רבות בנוגע לאופיו של היום. הם חששו, היות שלחלקם זוהי ההתנסות הראשונה עם ילדים בעלי צרכים מיוחדים. עבור אחרים, השפה נתפסה כמכשול.

למרות כל המחשבות, מיד כשהגענו לבית הספר התפוגגו חששותינו. התקבלנו בחום בחדר המורים עם מיטב העוגיות, מעשה ידיה של אמו של עלי, והתכבדנו בקפה הערבי. מנהל בית הספר סקר בפנינו את היסטוריית הכפר ואת היסטוריית בית הספר וביחד עם הרכזת החברתית, אריג', יצאנו לסיור מקדים בין כתלי בית הספר. לתדהמתנו, ראינו בית ספר שונה משאר בתי הספר שבהם לימדנו עד כה. בחצר ראינו טווסים מסתובבים להנאתם, בקרנו בחממת בית הספר שאותה מטפחים הילדים, סקרנו את סדנאות היצירה השונות כגון: נגרות וקדרות שבהן מושגת אינטגרציה בין הילדים מהחינוך הרגיל לבין ילדי החינוך המיוחד, הכל בשיתוף מלא של כל הילדים משני בתי הספר. בנוסף, ראינו חדר חושים ונדהמנו לגלות שישנה מסעדה בתוך בית הספר, שבה מוגש אוכל מעשה ידי התלמידים, ופעם בחודש נפתחים השערים ליריד מכירות לקהל הרחב. בכסף החוזר מהמכירות עורך הצוות לילדים ימי כייף - תמורה לעמלם.

בתום הסיור התכבדנו בארוחת בוקר כיד המלך ובסיומה התחלנו את יום הספורט. בשירה ובקריאות עידוד ירדו כל תלמידי בית הספר לחינוך מיוחד לאולם. כל כיתה התמקמה בתחנה

וכל סטודנט הסביר והדגים לילדים את מהות התחנה. ההסברים ניתנו גם בשפה העברית וגם בשפה ערבית. בכל תחנה הוצב סטודנט דובר ערבית. הילדים פעלו, התחרו, שרו, רקדו, והחשוב מכל, נהנו!

יש לציין שבאופן כללי שוררת בבית הספר הזה אווירה שונה, אווירת שמחה ואושר הן מצד הילדים והן מצד המורים שבשיחת סיכום בסוף היום הסבירו שזהו ה'אני מאמין' של בית הספר. הם כמו משפחה שמשתדלת תמיד לשר שמחה, לעבוד וללמד מהלב ומתוך שליחות. בסיום יום הספורט צוות המורים שיתף אותנו בהווי החברתי שיש בבית הספר. ראינו כיצד הם מפעילים את התלמידים, תוך כדי שילובם של הסטודנטים במשחקי חברה עם התלמידים ובריקודי דבקה. בתום היום עלינו חזרה לספרייה וערכנו שיחת סיכום עם מנהל בית הספר ועם צוות המורים. הסטודנטים, בשיח ענייני ומכבד, שיתפו את הצוות בחוויותיהם שצברו מיום זה.

אין ספק שיום זה היה גדוש, חוויתי, מלמד ומקצועי. אך החשוב מכל, הוא, שפעילויות יום זה פתחו בפני הסטודנטים צוהר אל המתרחש במקום שונה מזה המוכר להם. בנוסף, היה יום זה כגשר להעמקת הבנת התרבות של המגזרים השונים החיים יחד בארצנו. ולסיכום ניתן לומר שרעיון לא שגרתי יצר עבורנו יום מלא בפעילויות לא שגרתיות ומלמדות.

